

Η “Φωνή Κυρίου” της Κυριακής της Ορθοδοξίας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. α' 44-52)

Ο ΡΑΒΒΙ

ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν, εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωρότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ κολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος σὺν τῷ Ναθανάελ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν αὐτὸν· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρεθ· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 8ης Μαρτίου 2020 (ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ – ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ), όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού.

ΕΤΟΣ 68ον

8 Μαρτίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3484)

Ο ΡΑΒΒΙ

Ένα από τα πιο όμορφα προσωνύμια που απέδωσαν στον Χριστό και οι μαθητές του και οι άνθρωποι που τον άκουγαν είναι το «Ραββί», δηλαδή το «Διδάσκαλε». Μάλιστα, το προσωνύμιο αυτό συνοδεύεται και από όμολογία πίστης σ' αυτόν και την αποστολή του: «Ραββί, σύ εί ο υιός του Θεού, σύ εί ο βασιλεύς του Ισραήλ» (Ίωάν. 1,50), δηλαδή, Διδάσκαλε, εσύ είσαι ο υιός του Θεού, εσύ είσαι ο βασιλιάς του Ισραήλ. Ο Χριστός είναι διδάσκαλος, είναι υιός του Θεού, δηλαδή Θεός ο ίδιος, και βασιλιάς του Ισραήλ, βασιλιάς όλης της ανθρωπότητας, καθώς σύμφωνα με τη διαθήκη, την υπόσχεση του Θεού στον Άβραάμ, οι απόγονοί του θα βασιλέψουν στην οικουμένη. Αυτές τις τρεις ιδιότητες του Κυρίου τις διασώζει η Έκκλησία στους αιώνες και μάς τις υπενθυμίζει.

Ο Χριστός ως διδάσκαλος

Ο Χριστός ήταν «ραββί», διδάσκαλος όχι μόνο των μαθητών του, αλλά και όλου του κόσμου, διότι η διδασκαλία ήταν ή ίδια ή αποστολή του. Ήρθε όμως για να μάς δώσει όχι απλώς γνώσεις για τον Θεό, αλλά τον ίδιο του τον εαυτό. Συνήθως οι άνθρωποι που έχουν το χάρισμα ή την ιδιότητα του δασκάλου, διδάσκουν με βάση τις γνώσεις, την κατάρτιση, το όραμα ζωής τους. Ο Χριστός όμως δεν αξιοποίησε απλώς τον νόμο και τους προφήτες, την παράδοση δηλαδή των ανθρώπων. Είναι «ραββί» διαφορετικός, διότι διδάσκει αυτό που ο ίδιος είναι: την όδο του Θεού, τον τρόπο της Βασιλείας, τη συνάντηση και την κοινωνία δι' αυτού με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα. Ο Χριστός είναι «ραββί» μοναδικός, διότι είναι ο ίδιος ο διδάσκων και ταυτόχρονα ο ίδιος το περιεχόμενο της διδασκαλίας του. Είναι «ραββί» ανεπανάληπτος!

Αποσπασματική ή κατά κόσμον σοφία

Οι άνθρωποι στους αιώνες ακολουθούμε διδασκάλους, ιδεολόγους,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. α' 44-52)

«Έρχου καὶ ἴδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν, εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἰπὸν σοι· εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωρότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ βρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ τοῦ λέγει, «Ἀκολουθήσέ με». Κατήγετο δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδά, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὕρισκε τὸν Ναθαναὴλ καὶ τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὅποιον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ Προφῆται, τὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ». Καὶ ὁ Ναθαναὴλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ νὰ προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἐλα νὰ ἰδῇς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε, «Νὰ ἕνας ἀληθινὸς Ἰσραηλῆτης, εἰς τὸν ὅποιον δὲν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναὴλ τοῦ εἶπε, «Ἀπὸ ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴν συκιά». Ὁ Ναθαναὴλ τοῦ λέγει «Ραββί, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴν συκιά, πιστεύεις; Θὰ ἰδῇς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπὸ τώρα δὰ βλέπετε τὸν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ